

РЕШЕНИЕ НА ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯ СЪД (трети разширен състав)

19 октомври 2005 година*

“Държавна помощ – Злоупотреба с помощ – Риск от заобикаляне на заповед за възстановяване – Възстановяване на помощ от страна на компании, придобили настоящи активи от първоначалния получател”

По дело T-324/00

CDA Datenträger Albrechts GmbH, със седалище в Albrechts (Германия), за което се явяват г-жа T. Schmidt-Kötters и г-жа D. Uwer, адвокати със съдебен адрес в Люксембург,

ищец,

подпомаган от

Федерална република Германия, за която се явяват г-н W.-D. Plessing и г-н T. Jürgensen, в качеството на представители, подпомагани от г-н R. Bierwagen, адвокат,
встъпила страна

срещу

Комисията на Европейските общности, за която се явяват г-н K.-D. Borchardt и г-н V. Kreuzschitz, в качеството на представители и г-н C. Koenig, със съдебен адрес в Люксембург,

ответник,

подпомагана от

ODS Optical Disc Service GmbH, със седалище в Hambourg (Германия), за което се явяват г-жа I. Brinker и г-жа U. Soltész, адвокати със съдебен адрес в Люксембург,

встъпила страна

с предмет иск за отмяна на Решение 2000/796/ЕО на Комисията от 21 юни 2000 г. за държавна помощ, предоставена от Германия на CDA Compact Disc Albrechts GmbH, Thüringen (ОВ 2000 г., L 318, стр. 62),

ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
(трети разширен състав)

в състав: г-н J. Azizi, председател, г-н R. García-Valdecasas, г-н J.D. Cooke, г-н M. Jaeger и г-н F. Dehousse, съдии,

секретар: г-жа D. Christensen, администратор,

* Език на производството: немски.

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 5 май 2004 г.,

постанови настоящото

Решение

Правна уредба

1. Член 87 ЕО предвижда:

„1. Освен когато е предвидено друго в настоящия договор, всяка помощ, предоставена от държава-членка или чрез ресурси на държава-членка, под каквато и да било форма, която нарушава или заплашва да наруши конкуренцията чрез поставяне в по-благоприятно положение на определени предприятия или производството на някои стоки, доколкото засяга търговията между държавите-членки, е несъвместима с общия пазар.
...”

2. Член 88 ЕО предвижда:

„1. Комисията, в сътрудничество с държавите-членки държи под постоянно наблюдение всички системи за предоставяне на помощ, съществуващи в тези държави. Тя предлага на последните всички подходящи мерки, които са необходими за последователно развитие или функциониране на общия пазар.

2. Ако Комисията, след като е уведомила всички заинтересовани страни да представят своите мнения, установи, че помощта, предоставена от държавата или чрез ресурси на държавата, е несъвместима с общия пазар в съответствие с член 87, или че тази помощ е била използвана не по предназначение, тя взема решение, че съответната държава-членка е задължена да отмени или измени тази помощ в срок, който Комисията определя.
...”

3. Съгласно член 5 от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 г., за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ 1999 г., L 83, стр. 1):

„1. Когато Комисията счита, че информацията, предоставена от съответната държава-членка с оглед на мярка, за която е отправено уведомление съгласно член 2, е непълна, тя изисква цялата необходима допълнителна информация. Когато дадена държава-членка отговори на такова искане, Комисията информира държавата-членка за получаването на отговора.

2. Когато съответната държава-членка не предостави исканата информация в рамките на срока, предписан от Комисията или предостави непълна

информация, Комисията изпраща напомнително писмо, като разрешава подходящ допълнителен срок, в рамките на който информацията трябва да бъде предоставена.

...”

4. В допълнение, член 6 от Регламент № 659/1999 предвижда:

„1. Решението за започване на официална процедура по разследване обобщава релевантните фактически и правни въпроси, включва предварителна оценка от страна на Комисията за характера на помощта по предложената мярка и излага съмненията по отношение на съвместимостта ѝ с Общия пазар. Решението призовава съответната държава-членка и другите заинтересовани страни да представят коментари в рамките на предписан срок, който обикновено не надхвърля един месец. При надлежно обосновани случаи Комисията може да удължи предписания срок.

...”

5. Съгласно член 10 от Регламент № 659/1999:

„1. Когато Комисията разполага с информация от какъвто и да е източник относно твърдения за неправомерна помощ, тя незабавно разглежда тази информация.

2. Ако е необходимо, тя иска информация от съответната държава-членка. Член 2, параграф 2 и член 5, параграфи 1 и 2 се прилагат *mutatis mutandis*.

3. Когато, въпреки напомнянето съгласно член 5, параграф 2, съответната държава-членка не предостави исканата информация в рамките на срока, предписан от Комисията, или когато предостави непълна информация, Комисията с решение изисква информацията да бъде предоставена (наричано по-долу „разпореждане за информация“). Решението уточнява каква информация се изисква и предписва подходящ срок, в рамките на който тя трябва да бъде предоставена.”

6. Член 13, параграф 1 от Регламент № 659/1999 предвижда:

„Разглеждането на възможна неправомерна помощ завършва с решение съгласно член 4, параграфи 2, 3 или 4. В случаите на решения за започване на официална процедура по разследване производството се закрива посредством решение съгласно член 7. Ако дадена държава-членка не се съобрази с разпореждане за информация, това решение се взема на базата на наличната информация.”

7. Член 14 от Регламент № 659/1999 предвижда:

„1. Когато са взети отрицателни решения в случаи с неправомерна помощ, Комисията решава съответната държава-членка да вземе всички необходими мерки за възстановяване на помощта от бенефициента (наричано по-долу

„решение за възстановяване“). Комисията не изисква възстановяване на помощта, ако това противоречи на общ принцип на правото на Общността.

2. Помощта, която трябва да се възстанови съгласно решение за възстановяване, включва всички лихви с подходящ процент, фиксиран от Комисията. Лихвата е дължима от датата, на която неправомерната помощ е била на разположение на бенефициента до датата на нейното възстановяване.

3. Без това да накърнява разпореждане на Съда на Европейските общности съгласно член 185 от Договора, възстановяването се извършва незабавно и в съответствие с процедурите по националното законодателство на съответната държава-членка, при условие че те позволяват незабавното и ефективно изпълнение на решението на Комисията. За тази цел и в случая на производство пред националните съдилища съответните държави-членки предприемат всички необходими стъпки, които са предвидени в съответните им правни системи, включително и временни мерки, без това да накърнява правото на Общността.”

8. В допълнение, член 16 от Регламент № 659/1999, озаглавен „Злоупотреба с помощ”, предвижда:

„Без това да накърнява член 23, Комисията може, в случаите на злоупотреба с помощ, да открие официална процедура по разследване съгласно член 4, параграф 4. Членове 6, 7, 9 и 10, член 11, параграф 1, членове 12, 13, 14 и 15 се прилагат *mutatis mutandis*.”

9. На последно място, през 1994 г. Комисията е приела Насоките на Общността за държавна помощ за оздравяване и реструктуриране на дружества в затруднение (ОВ 1994 г., С 368, стр. 12), изменени през 1997 г. (ОВ 1997 г., С 283, стр. 2) (наричани по-нататък „Насоки за оздравяване и реструктуриране”).

Факти

10. С Решение 2000/796/ЕО от 21 юни 2000 г. за държавна помощ, предоставена от Германия на CDA Compact Disc Albrechts GmbH, Thüringen (ОВ 2000 г., L 318, стр. 62; наричано по-нататък „оспорваното решение”), Комисията се е произнесла за законността на финансовата помощ, предоставена от различни немски обществени органи 1991 г. - 1995 г. за предприятие, произвеждащо компактдискове и аксесоари за компактдискове, със седалище в Albrechts, Thüringen (наричано по-нататък „предприятието за компактдискове в Albrechts”).

A - Общи положения

11. В оспорваното решение Комисията разграничава три фази: първа - начална фаза на предприятието, втора – фаза на реструктуриране на предприятието и последно придобиването на някои от акциите на предприятието от дружеството MediaTec Datenträger GmbH („MTDA”).

1. Начална фаза на предприятието (1990 г. - 1992 г.)

12. Оспорваното решение посочва, че предприятието за компактдискове в Albrechts е създадено със споразумение за съвместно предприятие, сключено на 20 февруари 1990 г. между VEB Kombinat Robotron, който е държавна собственост, със седалище в Дрезден, Saxony (наричано по-нататък „Robotron”), от една страна, а от друга страна дружеството R. E. Pils GmbH & Co. Beteiligungs KG (наричано по-нататък „РВК”), дружество, представляващо част от Pils Group със седалище в Kranzberg, Бавария (наричано по-нататък „Pils Group”). Robotron е държал две трети от капитала на съвместното предприятие, наричано тогава „Pils & Robotron GmbH & Co. Beteiligungs KG” (наричано по-нататък „съвместното предприятие”), а оставащата една трета е била за РВК. Съвместното предприятие е създадено с цел производство на компактдискове, кутии и аксесоари за тях. Г-н Reiner Pils, управляващ директор на Pils Group, е управлявал и предприятието (съображение 11 от оспорваното решение).

13. За да постигне своята корпоративна цел, на 29 август 1990 г. съвместното предприятие и „Pils GmbH & Co. Construction KG („Pils Construction”), дружество принадлежащо към Pils Group, са подписали споразумение за цялостно изграждане на предприятие за производство на компактдискове с обща цена 235,525 милиона DEM, плюс разходи за проектиране на парцела в размер а 7,5 милиона DEM (съображения 12 и 20 от оспорваното решение).

14. Съгласно допълнителен договор, подписан на 26 май 1992 г., съдружниците в съвместното предприятие са се споразумели да разширят производствения капацитет за компактдискове и кутии за компакт дискове. Договорена е била обща цена от 39 милиона DEM за всички доставки и услуги (точка 22 от оспорваното решение).

15. За да финансират тези инвестиции, съвместното предприятие, Robotron и РВК са взели на заем необходимите средства от консорциум от банки. Тези банкови заеми са били частично или цялостно осигурени с гаранции от Treuhandanstalt (наричано по-нататък „ТНА”) обществен орган, отговарящ за финансиране на приватизацията на предприятия от бившата германска демократична република и от провинция Бавария. Освен това, провинциите Thüringen и Бавария, последната посредством Bayerische Landesanstalt für Aufbaufinanzierung (наричана по-нататък „LfA”), институцията в Бавария, отговаряща за финансиране на инфраструктурните проекти, са предоставили инвестиционни субсидии и помощи на съвместното предприятие.

16. По време на началната фаза на предприятието за компактдискове в Albrechts, собствеността на акциите от капитала на съвместното предприятие се е променяла няколко пъти. Първо, при ликвидацията на Robotron от ТНА през 1992 г., акциите в съвместното предприятие, държани от дружеството, са поети от РВК. Впоследствие, РВК на свой ред е прехвърлила почти всички свои акции в съвместното предприятие на дружеството Pils GmbH & Co. Compact Disc KG (наричано по-нататък „Pils Compact Disc”), друго дружество, спадащо към Pils Group, така че съвместното предприятие е станало поделение на последната. Последно, на 24 ноември 1992 г., след тази сделка и преместване на централния му офис в Albrechts, съвместното предприятие работи с името Pils Albrechts GmbH („РА”). Веднага след това прехвърляне, то е включено в централната система за управление на финансите на Pils Group (съображения 13 и 14 от оспорваното решение).

2. Фаза на реструктуриране (1993 г. - 1998 г.)

17. Предприятието за компактдискове е започнало да функционира през 1993 г. От самото начало, то среща значителни затруднения и задължнява сериозно (съображение 15 от оспорваното решение).

18. За да се поправяне на положението, споразумението за реструктуриране е сключено на 7 март 1994 г. от Pilz Group (включително РА), банките и обществените органи (ТНА, LfA, Thüringer Industriebeteiligungsgesellschaft (наричано по-нататък „ТІВ“) и Thüringer Aufbaubank (наричано по-нататък „ТАВ“), които са участвали във финансирането за създаване на предприятието за компактдискове в Albrechts. Съгласно това споразумение, голяма част от банковите заеми, които са били отпуснати за изграждане на предприятието за производство на компакт дискове, са частично или изцяло изплатени. Освен това, съгласно споразумението за реструктуриране, акциите в РА се придобиват от ТІВ – 98 % от акциите, и ТАВ – 2 % от акциите, с обратна сила, считано от 1 януари 1994 г., в резултат на което РА вече не се числи към Pilz Group. От м. октомври 1994 г. дружеството е с ново име и впоследствие функционира под името CDA Compact Disc Albrechts GmbH (наричано по-нататък „CD Albrechts“)(точки 15 и 17 от оспорваното решение). През 1994 г. и 1995 г., ТАВ и LfA са отпуснали няколко транша кредити на CD Albrechts.

19. Също през 1994 г. германските власти са отбелязали, че с голяма част от финансовата помощ, която е била отпусната за финансиране на изграждането на предприятието за компактдискове в Albrechts, е било злоупотребено, частично в системата за централно управление на финансите в Pilz Group, в полза на други компании в групата. Освен това, на 25 юли 1995 г. са започнати процедури по несъстоятелност по отношение на активите на всички компании в Pilz Group. На последно място г-н Reiner Pilz е бил осъден на затвор за банкрут и други престъпления (точка 16 от оспорваното решение).

3. Придобиване на определени активи от МТДА

20. Считано от 1 януари 1998 г., МТДА – поделение, собственост на ТІВ, чиято основна дейност е производството на висококачествени средства за съхраняване на данни, по-специално записващи компактдискове (CD-ROMs) и DVDs, е придобило някои от активите, собственост на CD Albrechts, а именно определени дългосрочни активи, активи за краткосрочно ползване, техническо ноу-хау и търговска организация (точка 18 от оспорваното решение).

21. Към момента на придобиването, CD Albrechts е сменило името си на LCA Logistik Center Albrechts GmbH (наричано по-нататък „LCA“), а МТДА е променило името си на CDA Datenträger Albrechts GmbH (наричано по-нататък „CDA“). LCA е продължило да е собственик на земята, на която е функционирало дружеството, съществуващите сгради, техническата инфраструктура и логистичните съоръжения. Освен това LCA и CDA са сключили споразумение за обмен на услуги, което предвижда, първо, договор за лизинг с цена за година от 800 000 DEM и второ, договор за услуги с цена

приблизително 3 милиона DEM на година, в зависимост от обема на дейността (съображение 19 от оспорваното решение).

22. На 22 септември 2000 г., LCA е поискало да бъде започната ликвидация като част от производство за несъстоятелност.

Б – Административна производство

23. В отговор на съобщенията в пресата, че германските власти са предоставили помощ за създаването на предприятието за компактдискове в Albrechts, през м. октомври 1994 г. Комисията е изисквала от Федерална република Германия да ѝ представи информация за тази помощ. Последвала интензивна обмяна на кореспонденция, като между германските власти и Комисията са провеждани различни срещи (съображения 1 - 3 от оспорваното решение).

24. С писмо от 17 юли 1998 г. Комисията е уведомила Федерална република Германия за своето решение да започне официалната процедура за разследване, предвидена съгласно член 88, параграф 2 от ЕО, спрямо тази помощ (наричано по-нататък „решението за започване на процедурата”). Към това писмо е приложен списък с въпроси, поставени на германските власти. Решението за започване на процедурата е публикувано в Официален вестник на Европейските общности от 15 декември 1998 г. (Съобщение на Комисията съгласно член 88, параграф 2 ЕО до другите държави-членки и заинтересовани страни за помощта за създаване на предприятието за компактдискове в Albrechts, Thüringen преди Pilz Group, Бавария (ОВ 1998 г., С 390, стр. 7).

25. Германските власти са отговорили на решението за започване на процедурата чрез изпращане на многобройни писма, съдържащи допълнителна информация. Отново редица срещи са били проведени между германските власти и представители на Комисията.

26. От друга страна, като отчита, че информацията, представена от германските власти, не дава задоволителни отговори на нейните въпроси, Комисията, с писмо от 22 юли 1999 г., е определила краен срок 31 август 1999 г. за отговор на нейните въпроси. След като са поискали удължаване на този срок с писмо от 28 юли 1999 г. и след проведена друга среща с представители на Комисията на 23 септември 1999 г. в Брюксел, германските власти са представили допълнителна информация.

27. След изтичане на крайния срок, определен в решението за започване на производството, компаниите CDA и Point Group Ltd, конкурент на CDA, са уведомили Комисията, че заинтересованите страни и са представили становища.

28. На 21 юни 2000 г. Комисията е приключила производството, като е приела оспорваното решение.

В – Констатиране на факти и правна оценка

29. Комисията е направила отделни оценки на помощта, предоставена от Федерална република Германия по време на началната фаза, фазата на реструктуриране и последно придобиването на определени акции на CD Albrechts от MTDA.

1. Финансова помощ, предоставена от Федерална република Германия по време на началната фаза

30. В оспорваното решение Комисията е идентифицирала пет вида финансови мерки, предприети по време на началната фаза. В прегледна таблица в точка 32 от оспорваното решение, тя ги е описала по следния начин:

Мярка	Размер (милион DEM)	Получател	Предоставени от	Дата	Правно основание	
1	100 % гаранция за дефицит (първоначално 80 % гаранция) покриваща 52,7 млн. DEM	54,7	РВК	LfA	1991 г.	Закон за поемане на гаранции и поръчителство на Свободна провинция Бавария
2	Инвестиции и издръжка	19,42	Съвместно предприятие	LfA	1991/92	„Съвместна задача „Подобряване на регионалните икономически структури”, Закон за инвестициите
3	Отказ	3,0	РВК	LfA	1994 г.	Няма
4	100 % гаранция	190,0	Robotron, Съвместно предприятие	ТНА	199[2]	ТНА scheme
5	Инвестиции и издръжка	63,45	Съвместното предприятие, от 24,11,1992, РА	Thüringen	1991 г.-1993 г.	„Съвместна задача „Подобряване на регионалните икономически структури”, Закон за инвестициите
Общо	330,57					

31. От таблицата става ясно, първо, че през 1991 г. ТНА е осигурила 100 % гаранция в размер на 190 милиона DEM, които са покрили повечето от банковите заеми, дадени на Robotron и на съвместното предприятие. Според Комисията, тази гаранция трябва да се счита за държавна помощ, която е несъвместима с общия пазар, тъй като не е предоставена в съответствие с условията, определени в схемите за помощи, одобрени от Комисията с писмо SG(91) D/17825 от 26 септември 1991 г. (наричано по-нататък „първата ТНА схема”) и с писмо SG(92) D/17613 от 8 декември 1992 г. (наричано по-нататък „втората ТНА схема”). Тя счита, от друга страна, че от първоначално покритата стойност от 190 млн. DEM, които са първоначално осигурени, следва да бъде възстановен само размерът от 120 млн. DEM, действително платени от ТНА като част от гаранцията.

32. Второ, Комисията е установила, че до 31 декември 1993 г., провинция Thüringen е предоставила на съвместното предприятие, и следователно на РА, съгласно Investitionszulagengesetz (Закона за инвестициите) и 20 и 21 Rahmenpläne der Gemeinschaftsaufgabe Verbesserung der regionalen Wirtschaftsstruktur (приетите рамкови програми за 1992 г. и 1993 г., съгласно Закона от 6 октомври 1969 г. за общите планове за подобряване на регионалните икономически структури (Общия план)), субсидии за инвестиции и издръжка в общ размер 63,45 милиона DEM. Според Комисията, обаче, регионалната помощ е отпусната неправилно съгласно общия план и Закона за инвестициите и следователно, тъй като тя е несъвместима с общия пазар, трябва да бъде върната обратно. Като се има предвид решението, взето от провинция Thüringen, да нареди възстановяването на 32,5 милиона DEM, Комисията счита, че трябва да бъдат възстановени още 30,95 милиона DEM.

33. Трето, Комисията е установила, че през 1991 г. и 1992 г., провинция Бавария чрез LfA е отпуснала на съвместното предприятие субсидии за инвестиции и издръжка, възлизащи на 19,42 милиона DEM. Тъй като с тези субсидии е било злоупотребено в полза на компаниите от Pils Group, Комисията счита, че те са отпуснати неправилно съгласно Общия план и Закона за инвестициите. Поради това, според Комисията, помощта е несъвместима с Договора за ЕО.

34. Четвърто, Комисията е установила, че провинция Бавария е създавала съгласно Richtlinien für die Übernahme von Staatsbürgschaften im Bereich der gewerblichen Wirtschaft (Указания за предоставяне на държавни гаранции за производство и търговия, публикувани в Съобщение № 6811-1/7-43358 на Министерството на финансите на Бавария от 7 август 1973 г. (наричани по-нататък „Указания за предоставяне на гаранции на провинция Бавария“), гаранция, изменена от 80 % до 100 % за заеми, възлизащи на 54,7 милиона DEM, получени в крайна сметка от РВК. Според Комисията, германските власти, въпреки искането за информация, съдържащо се в решението за започване на производството, не са предоставили достатъчно подробни данни, за да отхвърлят съмненията за законността на действията, свързани с гаранцията, предоставена от провинция Бавария (LfA). Още повече, като се има предвид, че въпросната помощ не е била използвана за финансиране на инвестиции, а за злоупотреба, тя счита, че гаранцията представлява незаконна помощ.

35. Пето, Комисията е на позицията, че освобождаването на LfA от задължението от 3 милиона DEM, което е възникнало за РВК, заради плащане на тази сума на банките съгласно гаранцията, посочена в абзац 34, е било държавна помощ. Според нея, тази помощ е несъвместима с общия пазар, тъй като тя е предоставена без правно основание.

36. Предвид тези констатации, Комисията е стигнала до извода, че по време на началната фаза на предприятието за компактдискове в Albrechts, Федерална република Германия е предоставила, в нарушение на член 88, алинея 3 ЕО, държавна помощ, възлизаща на 260,57 милиона DEM. Тази помощ обхваща подпомагащи мерки от провинция Thüringen в размер на 63,45 милиона DEM, от LfA в размер на 77,12 милиона DEM (54,7 милиона DEM под формата на гаранция, 19,42 милиона DEM под формата на инвестиции и издръжка и 3

милиона DEM под формата на освобождаване от задължения) и от ТНА в размер на 120 милиона DEM.

37. Според Комисията тази помощ е несъвместима основно, защото тя дава предимство на компаниите, спадащи към Pils Group и следователно с нея е злоупотребено по смисъла на член 88, параграф 2 ЕО.

2. Финансови мерки, предоставени по време на фазата на реструктуриране

38. В оспорваното решение Комисия е идентифицирала и определила като помощ 12 финансови мерки, предоставени по време на фазата на реструктуриране на предприятието. В прегледна таблица, съдържаща се в точка 39 от оспорваното решение, тези мерки са представени по следния начин:

Мярка	Размер (млн. DEM)	Получател	Предоставени от	Дата	Правно основание	
1	Заем	25,0	РА	ТАВ	м. октомври 1993 г.	няма
2	Заем	20,0	РА	ТАВ	м. март 1994 г.	няма
3	Продажна цена	3,0	РВК	ТІВ	м. март 1994 г.	няма
4	Субсидия	12,0	РА	ТІВ	м. март 1994 г.	няма
5	Акции	33,0	РА	ТІВ (98 %) ТАВ (2 %)	м. март 1994 г.	няма
6	Заем	2,0	РА	LfA	м. март 1994 г.	None
7	Заем на акционер	3,5	РА	ТІВ	м. април 1994 г.	None
8	Заем	15,0	Pils Group	LfA	м. юни 1994 г.	None
9	Заем	15,0	CD Albrechts	ТАВ	м. октомври 1994 г.	None
10	Заем	7,0	CD Albrechts	LfA	м. декември 1994 г.	None
11	Заем	9,5	CD Albrechts	ТАВ	м. януари 1995 г.	None
12	Лихва	21,3			От края на 1993 г.	
Общо	166,3					

39. Първо, Комисията е установила, че през м. октомври 1993 г., ТАВ е предоставил на РА заем от 25 милиона DEM, за да покрие дефицита в ликвидността на това дружество, но тези средства са попаднали директно в други компании от групата чрез системата на Pils Group за централно управление на финансите.

40. Второ, Комисията е установила, че през м. март 1994 г., ТАВ е отпуснала на РА кредит от 20 милиона DEM, за да ѝ даде възможност да възстанови заема, който е бил осигурен от ТНА, но че тези средства също са попаднали директно в компаниите, спадащи към Pils Group посредством системата на Pils Group за централно управление на финансите.

41. Трето, Комисията е установила, че през м. март 1994 г., ТІВ са платили на РВК 3 милиона DEM за покупката на акции на РА, държани от РВК.

42. Четвърто, Комисията е установила, че през м. март 1994 г., ТІВ са отпуснали субсидия под формата на вноски от 12 милиона DEM за капиталов резерв.
43. Пето, Комисията е установила, че през м. март 1994 г., ТІВ и ТАВ са придобили съответно 98 % и 2 % от акциите на РА, възлизащи общо на 33 милиона DEM.
44. Шесто, Комисията е установила, че през м. април 1994 г., ТІВ са предоставили заем на акционер в размер на 3,5 милиона DEM на РА.
45. Седмо, Комисията е установила, че през м. април 1994 г., ТІВ са предоставили заем на акционер в размер на 3,5. DEM на РА.
46. Осмо, Комисията е установила, че през м. юни 1994 г., LfA е отпуснала оперативен заем в размер на 15 милиона DEM на Pilz Group, който е бил предвиден за мостов кредит, който да покрие периода, докато се намери инвеститор, желаещ за закупи предприятието за компактдискове в Albrechts.
47. Девето, Комисията е установила, че през м. октомври 1994 г., ТАВ е предоставил заем от 15 милиона DEM на CD Albrechts. Тя отбелязва, че въпреки че средствата са били изплатени на CD Albrechts, те са били използвани за предоставяне на услуги на компании от Pilz Group, услуги, за които те никога не са платили, така че са били облагодетелствани.
48. Десето, Комисията е установила, че през м. декември 1994 г. провинция Бавария, чрез LfA, е отпуснала нов заем от 7 милиона DEM на CD Albrechts.
49. Единадесето, Комисията е установила, че през м. януари 1995 г., ТАВ са отпуснали заем от 9,5 милиона DEM на CD Albrechts.
50. Дванадесето, Комисията е установила, че според информацията от германските власти РА и CD Albrechts са били облагодетелствани от лихви в размер на 21,3 милиона DEM за периода от края на 1993 г. - 1998 г.
51. Според Комисията, дванадесетте финансови мерки, описани по-горе, възлизащи на 166,3 милиона DEM, трябва да се считат за незаконна държавна помощ, която е несъвместима с общия пазар. До степенята, в която тези мерки са облагодетелствали ТІВ и ТАВ, след като тези органи са поели икономическа отговорност за предприятието за компактдискове в Albrechts, те могат да бъдат одобрени от Комисията, само на основание член 87, параграф 3, буква в) ЕО и в съответствие с Указанията за помощ за спасяване и реструктуриране. Комисията също така заема позицията, че става ясно, че упоменатите по-горе мерки не съответстват на тези указания, тъй като информацията, с която тя разполага, не показва, че те предоставени като част от функциониращ план за реструктуриране, съдържащ конкретни вътрешни мерки, които дават на Комисията възможност да установи, че дългосрочната печалба и функциониране на предприятието са били възстановени в разумен срок. Освен това, не се е появил частен инвеститор, желаещ да придобие настоящите компании LCA и CDA, така че без частни инвестиции, не е възможно да се определи дали помощта е пропорционална на разходите за възстановяване.

3. Възстановяване на помощта

52. Като е действала съгласно член 14, параграф 1 от Регламент № 659/1999, Комисията е решила, че Федерална република Германия трябва да изиска възстановяване на помощта, за която е установено, че е незаконна и несъвместима с общия пазар, която е изплатена и по време на началната фаза и при фазата на реструктуриране на предприятието за компактдискове в Albrechts.

53. Комисията също така изтъква, че, за да осигури спазване на нейното решение и да премахне всяко нарушение на конкуренцията, тя трябва, ако е необходимо, да изиска производството за възстановяване на помощта да не се ограничи до първоначалния получател на тази помощ, а да се приложи и за всяко предприятие, което изпълнява дейността си, като използва прехвърлените средства за производство. Тя изтъква, че, за да определи дали предприятие действително осъществява дейности на първоначалния получател на помощта, тя е взела предвид определен брой елементи, включително предмет на сделката, продажна цена, кои са партньорите и собствениците на предишното предприятие, инвеститорите, датата на завършване на сделката и нейния търговски характер. Тя счита, че в настоящия случай, LCA и CDA определено са облагодетелствани от помощта, която преди това е била предоставена на РВК, съвместното предприятие и РА, тъй като те са използвали капиталите и инфраструктурата на тези предприятия, за да осъществяват своята дейност. Следователно, тя е решила, че помощта трябва да бъде възстановена от LCA, CDA и всяко друго предприятие, на което са били или ще бъдат прехвърлени активи на съвместното предприятие, РА или РВК, тъй като те се считат за „получатели” на тази помощ.

4. Диспозитивна част на оспорваното решение

54. Предвид тези оценки, Комисията е приела следното решение:

„Член 1

1. 260,57 милиона DEM от помощта, отпусната на РВК, съвместното предприятие и РА от Федерална република Германия за създаване, функциониране и укрепване на предприятието за компактдискове в Albrechts (Thüringen), са използвани на други места в Pilz Group.

Тази сума обхваща 63,45 милиона DEM от провинция Thüringen, 77,12 милиона DEM от LfA и 120 милиона DEM от THA.

Неправилното използване представлява злоупотреба с помощ по смисъла на член 88, параграф 2 ЕО и следователно помощта е несъвместима с Договора за ЕО.

2. Помощта, възлизаща на 166,3 милиона DEM за реструктуриране на CD Albrechts, е несъвместима с разпоредбите на Договора за ЕО съгласно член 87, параграф 1 от него.

Член 2

1. Федерална република Германия ще предприеме необходимите мерки, за да възстанови от съответните бенефициенти помощта, посочена в член 1, която им е незаконно предоставена.

2. Възстановяването следва да се извърши в съответствие с процедурите на националното право. Сумите, които ще се възстановяват, ще са с лихва, изчислявана от датата, на която бенефициентите са имали достъп до нея, до датата на действителното им възстановяване. Лихвата се изчислява въз основа на ставка, използвана за изчисляване на равностойността на предоставената регионална помощ.

3. По смисъла на този член терминът „бенефициенти” включва CDA ... и LCA..., както и всяко друго предприятие, на което са прехвърлени или ще бъдат прехвърлени активи и/или инфраструктура на РВК, съвместното предприятие и РА, по такъв начин, че да бъдат избегнати последиците от това решение.
...”

Производство и искания на страните

55. С молба, подадена в секретариата на Първоинстанционния съд на 16 октомври 2000 г., CDA, е завел дело за отмяна на оспорваното решение. Това дело е заведено с регистрационен номер T-324/00.

56. С Определение от 28 май 2001 г. председателят на трети разширен състав на Първоинстанционния съд е разрешил на Федерална република Германия да встъпи в подкрепа на CDA, като в същото време е разрешил на Optical Disc Service GmbH (наричано по-нататък „ODS”), конкурент на CDA, да встъпи, като подпомагаща Комисията страна.

57. ODS и Федерална република Германия са представили своите заявления за встъпване съответно на 29 август и 3 септември 2001 г. На 24 октомври 2001 г., CDA и Комисията са представили своите становища по заявленията за встъпване на ODS и Федерална република Германия.

58. С Определение от 30 септември 2002 г., Първоинстанционният съд (трети разширен състав) е решил да спре делото до произнасяне на решение от Съда на Европейските общности по съединени дела C-328/99 и C-399/00 Италия и SIM 2 Multimedia/Комисия. Предвид решението, произнесено на 8 май 2003 г. по тези съединени дела, Първоинстанционния съд е поискал от страните тяхното становище за последиците за настоящото дело. Тези становища са представени на 23 и 24 юни 2003 г.

59. При получаване на доклада от съдията-докладчик, Първоинстанционният съд е поискал от страните техните бележки относно уместността от съединяване на настоящото дело с делото, заведено срещу провинция Thuringia и регистрирано в Първоинстанционния съд под номер T-318/00, което е със

същият предмет. След като бележките на страните са били получени, делата са съединени с Определение от 8 март 2004 г. за общо разглеждане и решение.

60. При получаване на доклада от съдията-докладчик, Първоинстанционният съд е решил да даде ход на устните състезания и чрез процесуалните мерки, предвидени в Правилника за дейността на Първоинстанционния съд, е поискал от страните да представят определени документи и да отговорят на някои писмени въпроси.

61. Страните са представили становища и са отговорили на въпросите, зададени от съда, на заседанието на 5 май 2004 г.

62. С Определение от 23 юли 2004 г., делата T-318/00 и T-324/00 са разделени за произнасяне на отделни решения.

63. CDA иска от Първоинстанционния съд:

- да отмени членове 1 и 2 от оспорваното решение;

- като алтернатива, да отмени членове 1 и 2 от оспорваното решение, тъй като Комисията обявява, че помощта е несъвместима с Договора за ЕО и да постанови възстановяване на тази помощ от CDA и всяко друго предприятие, на което ще бъдат прехвърлени активи и/или инфраструктура на РВК, на съвместното предприятие или на РА;

- да осъди Комисията да заплати разноските, с изключение на разноските, направени от встъпилата страна ODS, които трябва да бъдат поети от последната.

64. Федерална република Германия, встъпила страна, иска от Първоинстанционния съд:

- да отмени оспорваното решение.

65. Комисията, подпомагана от ODS, иска от Първоинстанционния съд:

- да отхвърли иска;

- да осъди CDA да заплати съдебните разноски.

Правна уредба

I. Предварителни наблюдения

66. В подкрепа на своя иск, CDA поставя няколко искания, в които твърди съответно нарушение на правото на защита; нарушение на задължението за мотивиране; неточни фактически констатации; нарушаване на принципа за добро управление, разглеждан заедно с член 287 ЕО; нарушение на член 87, параграф 1 ЕО и на член 88, параграф 2 ЕО, и на разпоредбите за тяхното приложение; действие на Комисията извън правомощията ѝ; нарушение на член 249, параграф 4 ЕО; нарушаване на правото на собственост, нарушаване на

принципа за пропорционалност и последно, нарушаване на принципа за законност и на принципа за установеност на влезлите в сила актове.

67. В своя иск (точки 2 - 5), CDA разяснява, че неговата претенция за отмяна е насочена основно срещу заповедта за възстановяване, съдържаща се в член 2 от оспорваното решение, тъй като то нарежда на Федерална република Германия да възстанови помощта, описана в член 1 от CDA и от всяко друго предприятие, на което са били или ще бъдат прехвърлени активи и/или инфраструктура на РВК, на съвместното предприятие или на РА.

68. Първоинстанционният съд разглежда, първо, исканията, поставени от CDA, за да докажат незаконността на член 2 от оспорваното решение и по-специално искането, в което се твърди нарушение на член 87, параграф 1 и член 88, параграф 2 ЕО.

II – Искането, в което се твърди нарушение на член 87, параграф 1 и член 88, параграф 2 ЕО

A – Аргументи на страните

69. CDA, подпомаган от Федерална република Германия, твърди, че Комисията е нарушила член 87, параграф 1 ЕО и член 88, параграф 2 ЕО, тъй като съгласно член 2, параграфи 1 и 3 от оспорваното решение, тя е задължила Федерална република Германия да възстанови помощта от LCA, CDA и всяко друго предприятие, на което са били или ще бъдат прехвърлени активи и/или инфраструктура на РВК, на съвместното предприятие или на РА, за да бъдат избегнати последиците от решението.

70. Той твърди, по същество, че Комисията не може да задължи Федерална република Германия да възстанови помощ от предприятията, които не са се възползвали от въпросната помощ. Той изтъква, първо, че помощта е отклонена, до голяма степен, в полза на компании в Pilz Group; второ, че, както Комисията е установила в т. 103 от оспорваното решение, MTDA, което е станало CDA, не е получило помощ във връзка с поемането на активите на CD Albrechts, което е станало LCA, тъй като то е платило цена съответстваща на пазарната и трето, че част от помощта е била платена директно на Pilz Group.

71. Освен това, CDA твърди, че Комисията не може да изисква възстановяването на помощта от трети страни, като само твърди обстоятелства, представляващи укриване. Той изтъква, първо, че Комисията не може да нареди възстановяване от трета страна, без да докаже, че тази трета страна се е възползвала от помощта. Освен това, тя твърди, че обективните критерии, на които Комисията основава констатацията за укриване – какво е прехвърлено, продажната цена, кои са акционерите или собствениците на първоначалното предприятие, кой е купувачът, датата, на която е осъществена сделката и нейният търговски характер – които са описани в съображение 118 от оспорваното решение, не са изпълнени по настоящото дело.

72. Комисията, подпомагана от ODS, обсъжда всички аргументи на CDA, които целят да докажат, че тя е нарушила член 87, параграф 1 и член 88, параграф 2 от

ЕО, като е изисквала Федерална република Германия да възстанови помощта от LCA, CDA и всяко друго предприятие, на което са били или ще бъдат прехвърлени активи и/или инфраструктура на съвместното предприятие, за да бъдат избегнати последиците на оспорваното решение.

73. Тя разяснява, на първо място, принципно своето становище относно определянето на лицата, задължени да възстановят помощта в случай на прехвърляне на акции или активи на дружеството получател. В тази връзка, тя започва, като отбелязва, че въпросът не поставя определени проблеми в случай на прехвърляне на акции, тъй като дружеството получател продължава да съществува, като само се променя собствеността ѝ. Според Комисията, от съдебната практика е ясно, че в такъв случай задължението за възстановяване е за дружеството, което е получило помощта, или за нейните правоприменици, без оглед от промените, които са се случили в структурата на собствеността и от взетото предвид задължение за възстановяване при решаване на условията за продажба. Тя изтъква, че, като продължава да извършва субсидираната дейност, това дружество продължава да извлича ползи от помощта, като по този начин запазва нарушаването на конкуренцията. Второ, Комисията твърди, че няма допълнителни затруднения, в случай че активите на получателя са прехвърлени на дружество, която спада към същата група. Тя твърди, че в такъв случай, освен от дружеството-получател, и от предприятията в групата, които в резултат от прехвърлянето на тези активи са били в състояние да се възползват от благоприятните последици, възникващи от помощта, като са си осигурили икономическа полза от нея, ще са задължени да възстановят помощта. Освен това, по отношение на продажбата на активи на дружеството-получател на трети предприятия, Комисията прави разграничение, на основание това дали тези активи са продавани поотделно или всички заедно. Според Комисията, ако активите са продадени поотделно, на пазарни цени, купувачите не са длъжни да възстановяват помощта, тъй като в резултат на отделната продажба на активите, субсидираната дейност изчезва, като помощта, отпусната преди прехвърлянето на активите, следователно е по-вероятно да постави в неизгодно положение конкурентите на дружеството-получател. Обратно, Комисията твърди, че положението е различно, ако активите са продадени всички заедно по начин, който дава възможност да купувача да продължи дейността на дружеството-получател. Според Комисията, при това положение, продължаването на субсидираната дейност е вероятно да запази нарушаването на конкуренцията, така че е необходимо да се прояви известна бдителност, за да се предотврати прехвърлянето на активите на дружеството да породи съществено избягване на задължението за възстановяване, като се осигурява „убежище“ на продадените активи. Комисията твърди, че такова избягване от задължение не може да се изключи, когато, както ако е извършено на пазарна цена, прехвърлянето на всички активи на дружеството-получател наведнъж е извършено чрез безусловно производство, което е било открито за всички конкуренти на това дружество.

74. Предвид тези принципи, Комисията твърди, че тя е изцяло в правото си да изисква възстановяване на помощта от LCA и CDA, тъй като:

- CDA продължава икономическата дейност на първоначалния получател на помощта, като използва „замърсените” производствени мощности, които е поела в рамките на групата от свързани предприятия под контрола на ПВ;

- CDA и LCA продължават да се възползват от помощта, която е незаконно отпусната на съвместното предприятие и неговите правоприменици, като нарушаването на конкуренцията, предизвикано от тази помощ, продължава да оказва влияние за LCA и CDA;

- продажната цена, възлизаща на 35,3 милиона, определена чрез поемане на задължения (точка 102 от оспорваното решение), във всеки случай е останала в една и съща група от предприятия, за сметка на контрола, упражняван от ПВ върху CDA и LCA;

- в случай на икономически интегрирана група от предприятия, вземането предвид на продажната цена ще противоречи на нейното задължение да предотврати заобикаляне на нейни решения и на задължението на държавите-членки да осигурят съответствие със задълженията, наложени от решения на Комисията (точки 118 и 119 от оспорваното решение).

75. На последно място, Комисията твърди, че CDA греши, като твърди, че Комисията не може да изисква възстановяване от CDA и LCA на помощта, която е платена директно на Pilz Group или е отклонена в нейна полза. Тя изтъква, че тази помощ е достигнала до сферата на дейност на съвместното предприятие или неговите правоприменици, въпреки че впоследствие е била отклонена, за да облагодетелства други компании в Pilz Group. Според Комисията, не е относимо в тази връзка, че помощта в действителност не е облагодетелствала съвместното предприятие. Тя изтъква, че в Решението по дело C-24/95 Alcan Deutschland от 20 март 1997 г., Recueil, стр. I-1591, Съда на Европейските общности е определил, че искането, че ползата е спряла да съществува не представлява валидно основание за противопоставяне срещу възстановяването на помощта. Комисията твърди, че мотивите на Съда могат да бъдат приложени към обстоятелства като тези по настоящото дело, в случай че механизмите за прехвърляне на активи в рамките на група от предприятия са действително предназначени да премахнат печалбата от страна на първоначалните получатели на помощта. Според Комисията, при тези обстоятелства, твърдението, че печалбата е престанала да съществува, не може да бъде взето предвид, а незаконното преимущество, обратно, следва да се припише на предприятията в групата, които първоначално са получили помощта, за които тя е била предназначена. По същия начин, Комисията твърди, че ПВ и свързаните предприятия също не могат да се позовават на това твърдение, тъй като отклоняването на помощта от Pilz Group също следва да се припише на съвместното предприятие и неговите правоприменици.

B – Съображения на Съда

76. Като предварителна бележка, следва да се посочи, че съгласно правото на Общността, ако Комисията установи, че тази помощ е несъвместима с общия пазар, тя може да задължи държавата-членка да възстанови тази помощ от получателя (Решения по дело 70/7272 Комисия/Германия от 12 юли 1973 г.,

Rescueil, стр. 813, точки 13 и 20 и дело C-277/00 Германия/Комисия от 29 април 2004 г., Rescueil, стр. I-3925, абзац 73).

77. Премахването на незаконната помощ чрез възстановяване е логичната последица от съображението, че тя е незаконна, като то цели възстановяване на предишното положение (Решението по дело Германия/Комисия, цитирано в точка 76 по-горе, точка 74).

78. Тази цел е постигната, щом въпросната помощ, увеличена при необходимост с наказателна лихва, се възстанови от получателя или, с други думи, от предприятията, които в действителност са се възползвали от нея (вж., по-специално Решение по дело C-308/88 Италия/Комисия от 21 март 1991 г., Rescueil, стр. I-1433, точки 57 и 60). Като възстановява помощта, получателят се лишава от предимството, от което се е възползвал в сравнение със своите конкуренти на пазара, и се възстановява положението, съществуващо преди заплащането на помощта (Решение по дело C-350/93 Комисия/Италия от 4 април 1995 г., Rescueil, стр. I-699, точка 22).

79. Следователно, основната цел на възстановяването на незаконно платена държавна помощ е да премахне нарушението на конкуренцията, причинено от конкурентното предимство, осигурено чрез незаконната помощ (Решение по дело Германия/Комисия, упоменато в точка 76 по-горе).

80. Законността на заповедта за възстановяване в член 2 от оспорваното решение трябва да се прецени с оглед на тези основни съображения.

81. В тази връзка, необходимо е да се провери отделно законността на тази заповед, тъй като изисква възстановяване на помощта от LCA, от една страна, и от CDA, от друга страна. Не се оспорва, че, за разлика от LCA, която трябва да се счита за непосредствен правопреемник на съвместното предприятие и PA, CDA е в по-различно положение. В оспорваното решение, разширяването на приложното поле на заповедта за възстановяване и включването на CDA е основано на наличието на обстоятелства, представляващи заобикаляне.

82. По отношение на възстановяването на помощта от LCA, CDA твърди, че тази заповед е незаконна, тъй като тя включва и помощ, която е директно платена на Pilz Group, и помощ, която, въпреки че е платена на съвместното предприятие и PA, е била отклонена в полза на тази група.

83. В тази връзка, както става ясно от таблиците, съдържащи се в точки 32 и 39 от оспорваното решение, помощта, посочена в член 1 от това решение, действително включва редица помощи, които са били директно платени на Pilz Group и на РВК, предприятие, спадащо към тази групировка. Такъв е, по-специално, случаят с помощта, предоставена на РВК под формата на гаранция, осигурена от провинция Бавария (LfA) в размер от 54,7 милиона DEM, помощта, отпусната на РВК под формата на освобождаване от задължения в размер на 3 милиона DEM, помощта, отпусната на РВК под формата на продажна цена за акции на PA в размер 3 милиона DEM и помощта, отпусната на Pilz Group под формата на заем от 15 милиона DEM.

84. По отношение на първите две мерки, безспорно е, че въпреки че са платени директно на РВК, тези мерки са предназначени да финансират изграждането на предприятието за компактдискове в Albrechts, така че като се остави настрана отклоняването на тези мерки в полза на други предприятия в рамките на Pils Group, Комисията по принцип правилно е наредила възстановяване на сумите, получени от LCA (вж., по-специално Решение по дело C-457/00 Белгия/Комисия от 3 юли 2003 г., Rescuil, стр. I-6931, точки 55 - 62).

85. По отношение на продажната цена от 3 милиона DEM и заема от 15 милиона DEM, тази помощ е била платена директно на Pils Group и не е била предназначена за реструктуриране на съвместното предприятие и на РА. Следователно, не може да се счита, че последните предприятия действително са се възползвали от помощта. Това заключение не се променя поради факта, че, както Комисията изтъква в т. 37 от оспорваното решение, заемът от 15 милиона DEM е бил предназначен като мостов кредит за Pils Group, докато се намери купувач за РА. Освен факта, че Комисията не е представила никакви доказателства за това твърдение, не е установено, че РА действително е получил предимство от тази помощ.

86. Следователно, тъй като то постановява възстановяване от LCA на помощта, посочена в член 1, включително помощта, отпусната на РВК под формата на продажна цена от 3 милиона DEM и помощта, отпусната на Pils Group под формата на заем от 15 милиона DEM, член 2 от оспорваното решение не съответства на принципите, уреждащи възстановяването на незаконна държавна помощ.

87. На следващо място е необходимо да се провери аргумента на CDA, че заповедта за възстановяване е незаконна, тъй като се отнася за помощ, която, въпреки че е предназначена за съвместното предприятие и РА, е била отклонена в полза на предприятията от Pils Group.

88. В тази връзка следва да се отбележи, че оспорваното решение съдържа редица констатации, свързани с отклоняването в полза на Pils Group на помощта, посочена в член 1 от оспорваното решение. По този начин от точки 27, 33, 38 и 63 - 75 от оспорваното решение става ясно, че голяма част от помощта, отпусната за създаване, укрепване и реструктуриране на предприятието за компактдискове в Albrechts, е била отклонена в полза на предприятията в тази групировка. От тези констатации става ясно, също така, че отклоняването на помощта е извършено чрез надвишаване на сумите по фактури за услуги, предоставени във връзка със създаването на предприятието, чрез централната система за управление на финансите, съществуваща в Pils Group, и чрез неплащането на стоки и услуги, предоставени от съвместното предприятие и РА в полза на Pils Group.

89. По сходен начин, обвинителният акт, издаден от прокуратурата към Landgericht Mühlhausen (Районен съд, Mühlhausen), който е представен от германските власти при административното производство, съдържа редица подробности, от които може да се определи поне приблизително размера на отклонената помощ в полза на Pils Group. Обратно на твърденията на Комисията, самият факт, че обвинителният акт се отнася за противозаконно

деяние, извършено във връзка с предоставяне на инвестиционни помощи и субсидии от провинция Thüringen, не подкрепя заключението, че подробностите, съдържащи се в него, не са от значение за оценката, която Комисията е длъжна да направи. Този обвинителен акт съдържа и описание на различните механизми, използвани във връзка с измамата и с оценката на инвестициите, които са извършени, точна и релевантна информация за оценка на мащаба на отклоняването.

90. При тези обстоятелства, следва да се счита, поне при приемане на оспорваното решение, че Комисията е разполагала с валидни и еднозначни доказателства, че съвместното предприятие и РА в действителност не са се възползвали от голяма част от помощта, предназначена за създаването, укрепването и реструктурирането на предприятието за компактдискове в Albrechts. Освен това, при тези доказателства е можело да се определи поне приблизително мащаба на отклоняването.

91. Вярно е, както и Комисията твърди, че по делото не се доказва, че германските власти са представили точна информация относно частта от помощта, която е отклонена в полза на Pilz Group.

92. От друга страна, трябва да се изтъкне, че въпреки, че тя е разполагала със средства за това (вж., по-специално Решение по съединени дела C-324/90 и C-342/90 Германия и Pleuger Worthington/Комисия от 13 април 1994 г., Recueil, стр. I-1173, точка 29), от документите по делото не става ясно Комисията да е изисквала от германските власти да ѝ представят точна информация в тази връзка. От друга страна, както става ясно от решението за започване на производството, Комисията е знаела поне от 1997 г. за отклоняването на голяма част от помощта. Следователно, тя не може да твърди, че с оглед на информацията, с която е разполагала, когато е приела оспорваното решение, тя е имала право да изиска от LCA възстановяване на помощта, посочена в член 1, по отношение на тези мерки, за които е знаела или е могла да узнае, че не са ползвани от съвместното предприятие и РА.

93. По сходен начин трябва да бъде отхвърлен и аргументът на Комисията, че мащабът на заповедта за възстановяване в член 2 от оспорваното решение е обоснован въз основа на това, че съвместното предприятие и неговите правоприменици принадлежат към група от свързани предприятия, в които има вътрешни механизми за прехвърляне на активи. Освен фактът, че съвместното предприятие се числи към Pilz Group само за периода от м. октомври 1992 г. до края на м. декември 1993 г., от констатациите в оспорваното решение е ясно, че в този случай механизмите за трансфер, съществуващи в групата, са използвани само във вреда на това предприятие, а не в негова полза. Следователно, не може да се твърди, че тъй като принадлежи към тази група, съвместното предприятие действително се е възползвало от помощта, чийто получател не е то.

94. Следователно, доколкото то постановява възстановяване от LCA на помощта, посочена в член 1, като включва в него помощта, от която, както се установи, предприятието не се е възползвало в действителност, член 2 от оспорваното решение не съответства на принципите, уреждащи възстановяването на незаконна държавна помощ.

95. На следващо място, доколкото член 2 от оспорваното решение постановява възстановяване от CDA на помощта, посочена в член 1, от решението става ясно, че Комисията е основала своята оценка основно на наличието на намерение да се избегнат последиците от това решение, намерение, което, според Комисията, обективно следва от факта, че CDA извлича облага от помощта, която преди това е била отпусната на РВК, съвместното предприятие, РА и CD Albrechts, тъй като то използва активите на тези предприятия, а също така продължава тяхната дейност (точки 118 и 120 от оспорваното решение).

96. Този аргумент не може да бъде приет.

97. По общо признание, както действително става ясно от разменената кореспонденция между германските власти и Комисията по време на административното производство, прехвърлянето на част от активите от LCA на CDA е било предназначено да спазва тази част от дейността на LCA, като ѝ дава възможност да се развива независимо от правната и икономическа несигурност, която застрашава оцеляването на LCA. По сходен начин, различни аргументи, изтъкнати от Комисията и ODS по това дело, подкрепят извода, че в резултат от прехвърлянето на активи, CDA в действителност продължава дейността на съвместното предприятие, РА и CD Albrechts.

98. От друга страна, този факт сам по себе си не доказва наличието на намерение да се избегнат последиците от заповедта за възстановяване в този случай.

99. Това заключение е не може да бъде пренебрегнато, тъй като, както е изтъкнато в точка 103 от оспорваното решение, CDA е заплатило продажна цена, съответстваща на пазарната, за поемането на активите на LCA, и следователно от тази сделка не следва, че CDA запазва действителната полза от конкурентното предимство, свързано с получаване на отпуснатата помощ (вж., по-специално Решение по дело Германия/Комисия, цитирано в точка 76 по-горе).

100. При това положение, не може да се счита, че, както Комисията твърди в писмените си бележки, в резултат на поемането на активите на CDA, LCA остава като „празна обвивка, от която не може да се осигури връщане на незаконната помощ”.

101. Предвид факта, че в този случай LCA е бил в ликвидация от започване на процедурата по несъстоятелност през м. октомври 2000 г., трябва да се припомни, че съгласно съдебната практика относно предприятия, получаващи помощ, които са се оказали в несъстоятелност, възстановяването на предходното положение и отстраняването на нарушаването на конкуренцията, резултат от незаконно изплатената помощ, може по принцип да се постигне чрез регистриране като едно от задълженията на предприятието в несъстоятелност на задължението, свързано с връщане на съответната помощ, освен ако тази помощ не е облагодетелствала друго предприятие. Съгласно тази съдебна практика, такова регистриране би било достатъчно, за да осигури изпълнение на решението, което постановява възстановяване на държавна

помощ, която е несъвместима с общия пазар (вж., по-специално Решения по дело 52/84 Комисия/Белгия от 15 януари 1986 г., *Rescueil*, стр. 89, точка 14 и дело C-142/87 Белгия/Комисия от 21 март 1990 г., *Rescueil*, стр. I-959, точки 60 и 62).

102. Също така, CDA и Федерална република Германия са изтъкнали, на което Комисията не се е противопоставила, че, първо, само част от активите са продадени на CDA – налични дългосрочни активи, техническо ноу-хау и търговска организация и второ, че по този начин е можело да се получи по-голяма сума, отколкото би се получила при продажба на въпросните активи поотделно.

103. Това заключение не се изменя поради факта, че продажната цена е изплатена под формата на поемане на задължения. Трябва да се изтъкне, че този начин на плащане няма неблагоприятни последици върху положението на кредиторите, тъй като намаляването на активите на дружеството е компенсирано от равностойно намаляване на неговите задължения. Освен това, по време на заседанието, CDA е изтъкнало, а Комисията не е възразила по този въпрос, че стойността на дългосрочните активи, собственост на LCA, е сравнително висока, така че не може да се счита, че в резултат на поемането на част от активите от CDA, предприятието е станало „празна обвивка”.

104. Позоваването от Комисията на съображение 118 от оспорваното решение не обезсилва този анализ. В тази точка, Комисията посочва, общо и показателно, критериите, които прилага, за да определи дали определена сделка прикрива факти, представляващи избягване. От друга страна, този откъс не съдържа някакво прилагане на тези критерии към настоящия случай.

105. Следователно, трябва да се направи изводът, че в светлината единствено на фактическите констатации, посочени в оспорваното решение, Комисията не е имала право да заключи, че в този случай е имало намерение за избягване на последиците от заповедта за възстановяване.

106. По отношение на другите факти, твърдени от Комисията в нейните писмени бележки и на заседанието, достатъчно е да се изтъкне, че те не фигурират никъде в оспорваното решение и следователно, не могат да бъдат приведени като доказателство, за да обосноват разширяването на приложното поле на заповедта за възстановяване и по отношение на CDA.

107. С оглед постигане на пълнота, Съдът счита, че тези различни въпроси не доказват наличието на факти, представляващи избягване по това дело.

108. В тази връзка, твърдението на Комисията, че поемането на активи от CDA не отразява никаква икономическа логика, трябва да бъде отхвърлено. По време на административното производство, германските власти и CDA са изтъкнали в редица случаи, че поемането на част от активите на LCA от CDA, отразява такава логика. Въпреки че „търговският характер на прехвърлянето на активи” е един от аспектите, които тя взема предвид при определянето на наличието на факти, представляващи избягване (съображение 118 от оспорваното решение), в

оспорваното решение Комисията не разглежда никакво съображение, което може да обезсили становището на германските власти и CDA.

109. По сходен начин, трябва да се изтъкне, че сам по себе си фактът, че LCA и CDA са управлявани от едно и също лице към момента на поемане на активите през м. януари 1998 г. и поради тази сделка CDA се е представил на пазара като правоприемник на съвместното предприятие и PA, не подкрепя заключението, че поемането на активите на LCA е било предназначено да заобиколи заповедта за възстановяване от член 2 от оспорваното решение. Тези фактори не са достатъчни, за да докажат, че CDA е действало с намерение да предотврати изпълнението на оспорваното решение.

110. На последно място, следва да се оспори твърдението на Комисията, че едновременното поемане на активи на LCA не е станало след открита и прозрачна производство, и че за някои от конкурентите на LCA е било изключено да купят активите, с които дружеството е осъществявало субсидираната си дейност. Обратно, оспорваното решение, определени документи по делото и изявленията на провинция Thüringen и CDA на заседанието на 5 май 2004 г. показват, че поемането на активите на LCA от CDA не е станало незабавно, а е било предшествано от неуспешни опити за продажба на цялото предприятие на LCA на трети лица, включително дружеството-майка на встъпилата страна ODS (вж., по-специално Решението по дело Германия/Комисия, цитирано в точка 76 по-горе).

111. Предвид упоменатото по-горе, следва да се направи заключението, че Комисията не е установила наличието на сделка, която е предназначена да избегне последиците от оспорваното решение, което може да обоснове задължение за CDA да заплати обратно незаконна помощ, отпусната на съвместното предприятие и неговите правоприемници.

112. Следователно, доколкото то постановява възстановяване от CDA на помощта, предоставена на RBK, съвместното предприятие, PA и CD Albrechts, оспорваното решение не съответства на принципите, които уреждат възстановяването на незаконна държавна помощ.

113. Подобно заключение трябва да се прави и доколкото член 2 от оспорваното решение постановява възстановяване на помощта, посочена в член 1, от други предприятия, на които са били или ще бъдат прехвърлени активи и/или инфраструктура на RBK, съвместното предприятие и PA, по такъв начин, че да се избегнат последиците от това решение. Достатъчно е да се изтъкне, че разширяването на приложното поле на заповедта за възстановяване и по отношение на тези предприятия се основава на същите съображения, както тези, отнасящи се за CDA.

114. Предвид упоменатото по-горе, това искане трябва да бъде подкрепено.

115. С оглед на всичко, упоменато по-горе, член 2 от оспорваното решение трябва да бъде отменен, тъй като той постановява възстановяване на помощта, посочена в член 1 от оспорваното решение, от CDA и LCA, и от всяко друго предприятие, на което са били или ще бъдат прехвърлени активи или

инфраструктура на РВК, съвместното предприятие или РА по такъв начин, че да бъдат избегнати последиците от това решение.

116. При тези обстоятелства, вече няма нужда да се разглеждат другите искания, поставени от ищеца, за да установи незаконност на заповедта за възстановяване в член 2 от оспорваното решение.

117. Освен това, трябва да се изтъкне, че както става ясно от точки 2 - 5 от иска, делото на CDA е насочено основно срещу оспорваното решение, тъй като съгласно член 2, параграф 3, то разширява приложното поле на заповедта за възстановяване на помощта и спрямо CDA и другите предприятия, на които са били или ще бъдат прехвърлени активи и/или инфраструктура на РВК, съвместното предприятие или РА. От друга страна, тъй като в тази част оспорваното решение е отменено по същество, вече не е необходимо произнасяне по другите искания на CDA относно член 1 от оспорваното решение.

По съдебните разноски

118. Съгласно член 87, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като Комисията е загубила делото, тя следва да бъде осъдена да заплати съдебните разноски в съответствие с исканията на CDA.

119. Съгласно член 87, параграф 4, алинея 3 от Процедурния правилник Първоинстанционният съд може да вземе решение встъпила страна да понесе направените от нея съдебни разноски. В конкретния случай Федерална република Германия и ODS понасят собствените си съдебни разноски.

По изложените съображения Първоинстанционният съд (трети разширен състав) реши:

1. Отменя член 2, параграф 3 от Решение 2000/796/ЕО на Комисията от 21 юни 2000 г. за държавна помощ, предоставена от Германия на CDA Compact Disc Albrechts GmbH, Thüringen.

2. Обявява, че не е необходимо да се произнася по останалата част от иска за отмяна.

3. Осъжда Комисията да понесе направените от нея съдебни разноски, както и тези, направени от CDA Datenträger Albrechts GmbH и осъжда Федерална република Германия и ODS Optical Disc Service GmbH да понесат собствените си съдебни разноски.

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 19 октомври 2005 година.

Подписи